

Súd: Okresný súd Humenné
Spisová značka: 18C/556/2012
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8112230670
Dátum vydania rozhodnutia: 03. 06. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Andrej Lukáč
ECLI: ECLI:SK:OSHE:2014:8112230670.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Humenné sudcom JUDr. Andrejom Lukáčom v právnej veci žalobcu POHOTOVOSŤ, s.r.o., so sídlom Pribinova 25, Bratislava, IČO: 35 807 598, zast. Fridrich Paľko, s.r.o., so sídlom Grösslingova 4, Bratislava, proti žalovanej Slovenskej republike - Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky, o náhradu majetkovej škody a nemajetkovej ujmy, takto

rozhodol:

Súd žalobu **z a m i e t a** .

Súd žalovanej náhradu trov konania **n e p r i z n á v a** .

o d ô v o d n e n i e :

Žalobca pôvodnými žalobami doručenými Okresnému súdu Prešov dňa 27.9.2012 (vo veciach sp. zn. 9C/236/2012, 9C/239/2012, 9C/242/2012, 9C/243/2012, 9C/244/2012, 9C/245/2012, 9C/246/2012, 9C/249/2012, 9C/250/2012, 9C/251/2012 a 9C/318/2012) sa domáhal od žalovanej zaplata náhrady majetkovej škody a nemajetkovej ujmy.

Uznesením č.k. 9C/236/2012-7 zo dňa 9.10.2012 Okresný súd Prešov predmetné veci spojil na spoločné konanie v zmysle § 112 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku. Krajský súd v Prešove uznesením č.k. 20NcC 46/2012-11 zo dňa 19.10.2012 rozhodol o vylúčení sudcov Okresného súdu Prešov z prejednávania a rozhodovania v tejto veci a vec bola prikázaná Okresnému súdu Humenné.

Žalobca žalobu odôvodnil tým, že Okresný súd Prešov v špecifikovaných exekučných veciach rozhodol o žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie oneskorene po uplynutí zákonom stanovenej doby v zmysle § 44 ods. 2 Exekučného poriadku. Z dôvodu nesprávneho úradného postupu exekučného súdu žalobca uplatňuje náhradu majetkovej škody, ako aj nemajetkovej ujmy v peniazoch, pričom majetková škoda predstavuje náhradu istiny s príslušenstvom, ktorá viac nemôže byť priznaná právoplatným rozhodnutím všeobecného súdu v občianskom súdnom konaní vedenom proti dlžníkovi zo záväzkového vzťahu založeného zo zmluvy o úvere. Zároveň žalobca uplatnil náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch, pretože samotné konštatovanie porušenia práva na rozhodnutie o žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie v zákonom stanovenej dobe v spojení s porušením práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov zaručeného Ústavou Slovenskej republiky a Európskym dohovorom o ochrane ľudských práv a základných slobôd nie je dostatočným zadosťučinením vzhľadom na ujmu spôsobenú nesprávnym úradným postupom. Nesprávny úradný postup okresného súdu podľa názoru žalobcu je dôsledkom jeho nesústredenej činnosti takej intenzity, ktorá má za následok zbytočné prietahy v konaní spojené so zásahom do výkonu majetkových práv žalobcu. Márnym uplynutím času boli ohrozené reálne očakávania žalobcu, že správnym postupom súdu dôjde k vymoženiu pohľadávky. Potreba náhrady nemajetkovej ujmy má základ v požiadavke na spravodlivom usporiadaní vzťahu a dosiahnutí adekvátnej nápravy a primeranej satisfakcie za porušenie základných práv a princípov právneho štátu.

Za primeranú náhradu nemajetkovej ujmy si žalobca uplatňuje vo výške 20% z uplatňovanej istiny s príslušenstvom. Žalobca postupoval podľa § 15 ods. 1 zákona 514/2003 Z. z. a písomnou žiadosťou požiadal žalovanú o predbežné prerokovanie nároku na náhrady škody. Žalovaná do podania žaloby na žiadosť pozitívne nereagovala.

Žalovaná v písomnom vyjadrení zo dňa 5.3.2013 so žalobou nesúhlasila. Konštatovala, že podanie žalobcu je potrebné vyhodnotiť za zmatečné. Žalobca uvádzal ako dôkazy odkaz na exekučný spis, v skutočnosti prenáša dôkaznú povinnosť na súd napriek tomu, že dôkazné bremeno je na žalobcovi. Žalovaná navrhla konajúcemu súdu aplikáciu ustanovenia § 43 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku uvádzajúc, že nie je jasný ani titul nároku na náhradu škody. Žalovaná poukázala na to, že dňa 23.4.2012 jej boli doručené prvé žiadosti o predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody. Vzhľadom na skutočnosť, že už dňa 27.9.2012 boli na súd doručené prvé žaloby vo veci je zrejmé, že žalobca ich nepodal po uplynutí 6-mesačnej lehoty v zmysle zákona, ale skôr. Preto ide o predčasne uplatnený nárok na súde. Žalobca neposkytol žiadnu súčinnosť pri predbežnom prerokovaní podaných žiadostí a tým zmaril akúkoľvek možnosť predbežne prerokovať nárok na náhradu škody na príslušnom orgáne. Žalovaná poukázala na zákonné podmienky, pri splnení ktorých štát zodpovedá za škodu spôsobenú orgánom verejnej moci pri výkone verejnej moci a to: existenciu nezákonného rozhodnutia, resp. nesprávny úradný postup, vznik škody, príčinnú súvislosť medzi nezákonným rozhodnutím, resp. nesprávnym úradným postupom a vzniknutou škodou. Pre vznik zodpovednosti štátu musia byť splnené všetky tri podmienky súčasne. K nesprávnemu úradnému postupu uviedla:

- rozhodnutie o poverení exekútora po 15-dňovej lehote. Zo súdnej praxe je preukázané, že lehota na poverenie exekútora je výraznou prekážkou toho, aby mohli súdy objektívne posúdiť zákonnosť exekúcie, ak exekučným titulom je notárska zápisnica alebo rozhodcovský rozsudok. 15-dňová lehota na vydanie poverenia vyplývajúca zo zákona neplatí, ak ide o exekučný titul rozhodnutie rozhodcovského súdu v zmysle znenia exekučného poriadku účinného od 1.6.2011, čo znamená, že akýkoľvek nárok žalobcu vychádzajúci z nesprávneho úradného postupu v podobe nerozhodnutia v 15-dňovej lehote v namietaných exekučných konaniach začatých po 1.6.2011, nemá oporu v zákone. Ak bola žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie podaná po 1.6.2011 nárok je v tejto časti neopodstatnený. Samotné nedodržanie zákonom stanovenej lehoty neznamená automaticky prieťahy v konaní. Zo skutkových okolností je zrejmé, že skúmanie vykonateľnosti rozhodcovských rozsudkov si vyžaduje osobitnú právnu úpravu najmä vzhľadom na to, že tieto sa týkajú právnych vzťahov spotrebiteľov.
- zamietnutie žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie. Zo žalobcom prednesených skutkových okolností je zrejmé, že nemôže ísť ani o zodpovednosť za škodu spôsobenú nezákonným rozhodnutím, ani nesprávnym úradným postupom. Vnútroštátny súd má povinnosť ex offo preskúmať vykonateľnosť rozhodcovského rozsudku s pohľadu režimu spotrebiteľských zmlúv.
- zamietnutie žiadosti o udelenie poverenia po 15-dňovej lehote - žalovaná poukazuje na skutočnosť, že z dikcie ustanovenia § 44 ods. 2 Exekučného poriadku vyplýva, že lehota 15 dní sa nevzťahuje na vydanie rozhodnutia v podobe zamietnutia žiadosti o udelenie poverenia. 15-dňová lehota sa týka prípadu, keď súd poverí exekútora vykonaním exekúcie. Žalovaná taktiež uvádzala, že v daných prípadoch nebola konštatovaná existencia prieťahu v konaní a to právoplatným rozhodnutím Európskeho súdu pre ľudské práva, Ústavného súdu Slovenskej republiky o ústavnej sťažnosti, ktorým by Ústavný súd Slovenskej republiky konštatoval, že sa porušuje právo na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov.

Žalovaná k podanej žalobe uviedla, že ak k nesprávnemu úradnému postupu okresného súdu malo dôjsť v období pred marcom 2009, poukázala na premičanie nároku v zmysle § 19 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z.z., pri každom uplatnenom nároku, pri ktorom došlo k uplynutiu 15-dňovej lehoty od doručenia žiadosti o udelenie poverenia a pri každom uplatnenom nároku, pri ktorom došlo k uplynutiu 15-dňovej lehoty na vydanie poverenia na vykonanie exekúcie, nakoľko sa žalobca pred viac ako 3 rokmi dozvedel o škode. K uplatnenej škode uviedla, že žalobca by v konaní na preukázanie vzniku a oprávnenosti nároku musel produkovať dôkazy preukazujúce škodu pri každej individuálnej pohľadávke. Žalobca nepreukázal ani vznik, ani výšku škody. K uplatnenej nemajetkovej ujme žalovaná uviedla, že žalobca nepreukázal, že konštatovanie porušenia práva nie je dostatočným zadosťučinením pre žalobcu. Uvedené zo žalobného návrhu nevyplýva. Z toho dôvodu žalovaná nemá za preukázaný vznik nemajetkovej ujmy, ani to, že by sa mala poskytnúť jej náhrada v peniazoch. Žalobca nepreukázal ani príčinnú súvislosť medzi spôsobenou škodou a nesprávnym nezákonným rozhodnutím, resp. nesprávnym úradným postupom. Zároveň poukázala na aspekt dobrých mravov s prihliadnutím na poškodenú osobu, nakoľko nemožno opomenúť povahu a predmet konaní, v ktorých malo dôjsť k nesprávnemu úradnému postupu. Uvedené konania sa týkali uplatňovania rôznych pohľadávok z titulu spotrebiteľských úverov, pričom žalobca a

jeho praktiky pri vymáhaní pohľadávok sú v očiach verejnosti vnímané negatívne a boli aj predmetom záujmu Európskej komisie. Zároveň aj sudy konštatovali porušenie práv spotrebiteľov a v konečnom dôsledku práve podnikateľská činnosť žalobcu podnietila zvýšenú ochranu práv spotrebiteľov. Činnosť žalobcu považuje žalovaná za konanie v rozpore s dobrými mravmi a taktiež z dôvodu nepreukázania splnenia základných zákonných podmienok, ktoré sú potrebné pre priznanie náhrady škody v zmysle zákona 514/2003 Z.z. žalovaná žalobu považuje za neopodstatnenú.

Pojednávania vo veci dňa 3.6.2014 sa nezúčastnil žalobca, právny zástupca žalobcu a žalovaná napriek riadne vykázanému doručeniu predvolania na pojednávanie. Právny zástupca žalobcu mailovým podaním doručeným súdu 3.6.2014 žiadal pojednávanie odročiť z dôvodu kolízie pojednávania na Okresnom súde Levice. Súd dospel k názoru, že neboli splnené podmienky pre odročenie pojednávania z dôvodu uvádzaného právnym zástupcom žalobcu, v zmysle § 119 Občianskeho súdneho poriadku. Zástupca žalobcu napriek tomu, že predvolanie na pojednávanie prevzal 19.5.2014, bez zbytočného odkladu neoznámil súdu dôvod na odročenie pojednávania, nepredložil súdu doklad o predvolaní na pojednávanie vo veci prejednáwanej pred Okresným súdom Levice. Návrh na odročenie pojednávania neobsahoval údaje vyplývajúce z ustanovenia § 119 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku, t. j. dôvod, pre ktorý sa navrhuje odročenie pojednávania najmä deň, keď sa účastník o dôvode pre odročenie pojednávania dozvedel. Taktiež je potrebné uviesť, že pokiaľ žalobca podal množstvo žalôb v obdobnej veci na súdoch v rámci Slovenskej republiky, musel si byť vedomý skutočnosti, že budú vytyčované pojednávania na rôznych súdoch a teda mal si pre tento prípad zabezpečiť substitúciu, túto žalobca nemal vylúčiť.

Žalovaná neúčast' na pojednávaní ospravedlnila podaním zo dňa 2.6.2014. V zmysle § 101 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku súd pojednával v neprítomnosti žalobcu, právneho zástupcu žalobcu a žalovanej.

Súd vo veci vykonal dokazovanie oboznámením sa so žalobou, vyjadrením žalobcu k podanej žalobe, písomným vyjadrením žalovanej, pripojenými spismi, prípadne ich kópiami Okresného súdu Prešov: 10Er/234/2010, 20Er/730/2010, 15Er/167/2009, 3Er/646/2011, 8Er/853/2010, 18Er/167/2009, 2Er/1796/2009, 38Er/58/2009, 2Er/310/2011, 17Er/492/2010, 4Er/369/2011, so znaleckým posudkom č.1/2014 Ekonomickej univerzity v Bratislave, registrovanom na OS Humenné pod Spr. 263/14, so znaleckým posudkom doc. JUDr. PhDr. Miroslava Slašťana, PhD, č. 1/2013 registrovanom na OS Humenné pod Spr. 660/13 a ostatnými listinnými dôkazmi, ktoré tvoria súčasť spisu, z vykonania ktorých súd zistil skutkový stav:

Žalobca v predmetnom konaní pôvodnými žalobami doručenými súdu 27.9.2012 (vo veciach sp. zn. 9C/236/2012, 9C/239/2012, 9C/242/2012, 9C/243/2012, 9C/244/2012, 9C/245/2012, 9C/246/2012, 9C/249/2012, 9C/250/2012, 9C/251/2012 a 9C/318/2012) sa domáhal od žalovanej zaplataenia náhrady majetkovej škody a nemajetkovej ujmy.

Uznesením z 9.10.2012 súd predmetné veci spojil na spoločné konanie v zmysle § 112 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku. Podané žaloby žalobca odôvodnil tým, že Okresný súd Prešov v špecifikovaných exekučných veciach rozhodol o žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie oneskorene po uplynutí zákonom stanovenej doby v zmysle § 44 ods. 2 Exekučného poriadku. Z dôvodu nesprávneho úradného postupu exekučného súdu žalobca uplatňuje náhradu majetkovej škody, ako aj nemajetkovej ujmy v peniazoch, pričom majetková škoda predstavuje náhradu istiny s príslušenstvom, ktorá viac nemôže byť priznaná právoplatným rozhodnutím všeobecného súdu v občianskom súdnom konaní vedenom proti dlžníkovi zo záväzkového vzťahu založeného zo zmluvy o úvere. Zároveň žalobca uplatnil náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch, pretože samotné konštatovanie porušenia práva na rozhodnutie o žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie v zákonom stanovenej dobe v spojení s porušením práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov zaručeného Ústavou Slovenskej republiky a Európskym dohovorom o ochrane ľudských práv a základných slobôd nie je dostatočným zadostučením vzhľadom na ujmu spôsobenú nesprávnym úradným postupom. Nesprávny úradný postup okresného súdu podľa názoru žalobcu je dôsledkom jeho nesústredenej činnosti takej intenzity, ktorá má za následok zbytočné prietahy v konaní spojené so zásahom do výkonu majetkových práv žalobcu. Márnym uplynutím času boli ohrozené reálne očakávania žalobcu, že správnym postupom súdu dôjde k vymoženiu pohľadávky. Potreba náhrady nemajetkovej ujmy má základ v požiadavke na spravodlivom usporiadaní vzťahu a dosiahnutí adekvátnej nápravy a

primeranej satisfakcie za porušenie základných práv a princípov právneho štátu. Za primeranú náhradu nemajetkovej ujmy si žalobca uplatňuje vo výške 20% z uplatňovanej istiny s príslušenstvom. Žalobca postupoval podľa § 15 ods. 1 zákona 514/2003 Z. z. a písomnou žiadosťou požiadal žalovanú o predbežné prerokovanie nároku na náhrady škody. Žalovaná do podania žaloby na žiadosť pozitívne nereagovala.

Žalovaná v písomnom vyjadrení zo dňa 5.3.2013 so žalobou nesúhlasila. Konštatovala, že podanie žalobcu je potrebné vyhodnotiť za zmatečné. Žalobca uvádzal ako dôkazy odkaz na exekučný spis, v skutočnosti prenáša dôkaznú povinnosť na súd napriek tomu, že dôkazné bremeno je na žalobcovi. Žalovaná navrhla konajúcemu súdu aplikáciu ustanovenia § 43 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku uvádzajúc, že nie je jasný ani titul nároku na náhradu škody. Žalovaná poukázala na to, že dňa 23.4.2012 jej boli doručené prvé žiadosti o predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody. Vzhľadom na skutočnosť, že už dňa 27.9.2012 boli na súd doručené prvé žaloby vo veci je zrejmé, že žalobca ich nepodal po uplynutí 6-mesačnej lehoty v zmysle zákona, ale skôr. Preto ide o predčasne uplatnený nárok na súde. Žalobca neposkytol žiadnu súčinnosť pri predbežnom prerokovaní podaných žiadostí a tým zmaril akúkoľvek možnosť predbežne prerokovať nárok na náhradu škody na príslušnom orgáne. Žalovaná poukázala na zákonné podmienky, pri splnení ktorých štát zodpovedá za škodu spôsobenú orgánom verejnej moci pri výkone verejnej moci a to: existenciu nezákonného rozhodnutia, resp. nesprávny úradný postup, vznik škody, príčinnú súvislosť medzi nezákonným rozhodnutím, resp. nesprávnym úradným postupom a vzniknutou škodou. Pre vznik zodpovednosti štátu musia byť splnené všetky tri podmienky súčasne. K nesprávnemu úradnému postupu uviedla:

- rozhodnutie o poverení exekútora po 15-dňovej lehote. Zo súdnej praxe je preukázané, že lehota na poverenie exekútora je výraznou prekážkou toho, aby mohli súdy objektívne posúdiť zákonnosť exekúcie, ak exekučným titulom je notárska zápisnica alebo rozhodcovský rozsudok. 15-dňová lehota na vydanie poverenia vyplývajúca zo zákona neplatí, ak ide o exekučný titul rozhodnutie rozhodcovského súdu v zmysle znenia exekučného poriadku účinného od 1.6.2011, čo znamená, že akýkoľvek nárok žalobcu vychádzajúci z nesprávneho úradného postupu v podobe nerozhodnutia v 15-dňovej lehote v namietaných exekučných konaniach začatých po 1.6.2011, nemá oporu v zákone. Ak bola žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie podaná po 1.6.2011 nárok je v tejto časti neopodstatnený. Samotné nedodržanie zákonom stanovenej lehoty neznamená automaticky prieťahy v konaní. Zo skutkových okolností je zrejmé, že skúmanie vykonateľnosti rozhodcovských rozsudkov si vyžaduje osobitnú právnu úpravu najmä vzhľadom na to, že tieto sa týkajú právnych vzťahov spotrebiteľov.
- zamietnutie žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie. Zo žalobcom prednesených skutkových okolností je zrejmé, že nemôže ísť ani o zodpovednosť za škodu spôsobenú nezákonným rozhodnutím, ani nesprávnym úradným postupom. Vnútroštátny súd má povinnosť ex offo preskúmať vykonateľnosť rozhodcovského rozsudku s pohľadu režimu spotrebiteľských zmlúv.
- zamietnutie žiadosti o udelenie poverenia po 15-dňovej lehote - žalovaná poukazuje na skutočnosť, že z dikcie ustanovenia § 44 ods. 2 Exekučného poriadku vyplýva, že lehota 15 dní sa nevzťahuje na vydanie rozhodnutia v podobe zamietnutia žiadosti o udelenie poverenia. 15-dňová lehota sa týka prípadu, keď súd poverí exekútora vykonaním exekúcie. Žalovaná taktiež uvádzala, že v daných prípadoch nebola konštatovaná existencia prieťahu v konaní a to právoplatným rozhodnutím Európskeho súdu pre ľudské práva, Ústavného súdu Slovenskej republiky o ústavnej sťažnosti, ktorým by Ústavný súd Slovenskej republiky konštatoval, že sa porušuje právo na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov.

Žalovaná k podanej žalobe uviedla, že ak k nesprávnemu úradnému postupu okresného súdu malo dôjsť v období pred marcom 2009, poukázala na premičanie nároku v zmysle § 19 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z.z., pri každom uplatnenom nároku, pri ktorom došlo k uplynutiu 15-dňovej lehoty od doručenia žiadosti o udelenie poverenia a pri každom uplatnenom nároku, pri ktorom došlo k uplynutiu 15-dňovej lehoty na vydanie poverenia na vykonanie exekúcie, nakoľko sa žalobca pred viac ako 3 rokmi dozvedel o škode. K uplatnenej škode uviedla, že žalobca by v konaní na preukázanie vzniku a oprávnenosti nároku musel produkovať dôkazy preukazujúce škodu pri každej individuálnej pohľadávke. Žalobca nepreukázal ani vznik, ani výšku škody. K uplatnenej nemajetkovej ujme žalovaná uviedla, že žalobca nepreukázal, že konštatovanie porušenia práva nie je dostatočným zadostučením pre žalobcu. Uvedené zo žalobného návrhu nevyplýva. Z toho dôvodu žalovaná nemá za preukázaný vznik nemajetkovej ujmy, ani to, že by sa mala poskytnúť jej náhrada v peniazoch. Žalobca nepreukázal ani príčinnú súvislosť medzi spôsobenou škodou a nesprávnym nezákonným rozhodnutím, resp. nesprávnym úradným postupom. Zároveň poukázala na aspekt dobrých mravov s prihliadnutím na poškodenú osobu, nakoľko nemožno opomenúť povahu a predmet konaní, v ktorých malo dôjsť k nesprávnemu úradnému postupu. Uvedené

konania sa týkali uplatňovania rôznych pohľadávok z titulu spotrebiteľských úverov, pričom žalobca a jeho praktiky pri vymáhaní pohľadávok sú v očiach verejnosti vnímané negatívne a boli aj predmetom záujmu Európskej komisie. Zároveň aj sudy konštatovali porušenie práv spotrebiteľov a v konečnom dôsledku práve podnikateľská činnosť žalobcu podnietila zvýšenú ochranu práv spotrebiteľov. Činnosť žalobcu považuje žalovaná za konanie v rozpore s dobrými mravmi a taktiež z dôvodu nepreukázania splnenia základných zákonných podmienok, ktoré sú potrebné pre priznanie náhrady škody v zmysle zákona 514/2003 Z.z. žalovaná žalobu považuje za neopodstatnenú.

Zo žaloby doručenej na Okresný súd Prešov dňa 27.9.2012 na základe ktorej sa viedlo konanie pod sp. zn. 9C/236/2012 súd zistil, že žalobca uplatňuje nárok voči žalovanej na základe exekučného konania vedeného na Okresnom súde Prešov, proti povinnej M. N. na základe návrhu súdneho exekútora evidovaného pod Ex 1626/2010. Z obsahu exekučného spisu Okresného súdu Prešov sp. zn. 10Er/234/2010 súd zistil, že žiadosť o udelenie poverenia na základe exekučného titulu - Rozhodcovského rozsudku bola doručená súdu dňa 30.4.2010. Okresný súd Prešov, uznesením zo dňa 26.1.2011 žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie zamietol. Uznesenie nadobudlo právoplatnosť a vykonateľnosť dňa 1.3.2011. Následne súd uznesením zo dňa 1.6.2011 exekúciu zastavil a náhradu trov exekučného konania účastníkom nepriznal. Toto uznesenie nadobudlo právoplatnosť a vykonateľnosť dňa 24.6.2011.

Zo žaloby doručenej na Okresný súd Prešov dňa 27.9.2012 na základe ktorej sa viedlo konanie pod sp. zn. 9C/239/2012 súd zistil, že žalobca uplatňuje nárok voči žalovanej na základe exekučného konania vedeného na Okresnom súde Prešov, proti povinnej O. Y. na základe návrhu súdneho exekútora evidovaného pod Ex 13181/2010. Z obsahu exekučného spisu Okresného súdu Prešov sp. zn. 20Er/730/2010 súd zistil, že žiadosť o udelenie poverenia na základe exekučného titulu - Rozhodcovského rozsudku bola doručená súdu dňa 21.10.2010. Okresný súd Prešov, uznesením zo dňa 28.1.2011 žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie zamietol. Uznesenie nadobudlo právoplatnosť a vykonateľnosť dňa 1.3.2011. Následne súd uznesením zo dňa 30.5.2011 exekúciu zastavil a náhradu trov exekučného konania účastníkom nepriznal. Toto uznesenie nadobudlo právoplatnosť a vykonateľnosť dňa 12.7.2011.

Zo žaloby doručenej na Okresný súd Prešov dňa 27.9.2012 na základe ktorej sa viedlo konanie pod sp. zn. 9C/242/2012 súd zistil, že žalobca uplatňuje nárok voči žalovanej na základe exekučného konania vedeného na Okresnom súde Prešov, proti povinnému O. Č. na základe návrhu súdneho exekútora evidovaného pod Ex 8678/2009. Z obsahu exekučného spisu Okresného súdu Prešov sp. zn. 15Er/167/2009 súd zistil, že žiadosť o udelenie poverenia na základe exekučného titulu - Rozhodcovského rozsudku bola doručená súdu dňa 28.9.2009. Okresný súd Prešov, uznesením zo dňa 30.3.2011 žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie zamietol. Uznesenie nadobudlo právoplatnosť a vykonateľnosť dňa 3.5.2011. Následne súd uznesením zo dňa 1.8.2011 exekúciu zastavil a náhradu trov exekučného konania účastníkom nepriznal. Toto uznesenie nadobudlo právoplatnosť a vykonateľnosť dňa 17.9.2011.

Zo žaloby doručenej na Okresný súd Prešov dňa 27.9.2012 na základe ktorej sa viedlo konanie pod sp. zn. 9C/243/2012 súd zistil, že žalobca uplatňuje nárok voči žalovanej na základe exekučného konania vedeného na Okresnom súde Prešov, proti povinnému L. B. na základe návrhu súdneho exekútora evidovaného pod Ex 4780/2011. Z obsahu exekučného spisu Okresného súdu Prešov sp. zn. 3Er/646/2011 súd zistil, že žiadosť o udelenie poverenia na základe exekučného titulu - Rozhodcovského rozsudku bola doručená súdu dňa 29.3.2011. Okresný súd Prešov, uznesením zo dňa 4.5.2011 žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie zamietol. Uznesenie nadobudlo právoplatnosť a vykonateľnosť dňa 1.6.2011. Následne súd uznesením zo dňa 13.9.2011 exekúciu zastavil a náhradu trov exekučného konania účastníkom nepriznal. Toto uznesenie nadobudlo právoplatnosť a vykonateľnosť dňa 15.10.2011.

Zo žaloby doručenej na Okresný súd Prešov dňa 27.9.2012 na základe ktorej sa viedlo konanie pod sp. zn. 9C/244/2012 súd zistil, že žalobca uplatňuje nárok voči žalovanej na základe exekučného konania vedeného na Okresnom súde Prešov, proti povinnej G. Ž. na základe návrhu súdneho exekútora evidovaného pod Ex 14150/2010. Z obsahu exekučného spisu Okresného súdu Prešov sp. zn. 8Er/853/2010 súd zistil, že žiadosť o udelenie poverenia na základe exekučného titulu - Rozhodcovského rozsudku bola doručená súdu dňa 29.11.2010. Okresný súd Prešov, uznesením zo dňa

24.5.2011 žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie zamietol. Uznesenie nadobudlo právoplatnosť a vykonateľnosť dňa 9.7.2011. Následne súd uznesením zo dňa 5.2.2013 exekúciu zastavil a náhradu trov exekučného konania účastníkom nepriznal. Toto uznesenie nadobudlo právoplatnosť a vykonateľnosť dňa 15.10.2013.

Zo žaloby doručenej na Okresný súd Prešov dňa 27.9.2012 na základe ktorej sa viedlo konanie pod sp. zn. 9C/245/2012 súd zistil, že žalobca uplatňuje nárok voči žalovanej na základe exekučného konania vedeného na Okresnom súde Prešov, proti povinnému U. G. na základe návrhu súdneho exekútora evidovaného pod Ex 8294/2009. Z obsahu exekučného spisu Okresného súdu Prešov sp. zn. 18Er/167/2009 súd zistil, že žiadosť o udelenie poverenia na základe exekučného titulu - Rozhodcovského rozsudku bola doručená súdu dňa 28.9.2009. Okresný súd Prešov, uznesením zo dňa 31.1.2011 žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie zamietol. Uznesenie nadobudlo právoplatnosť a vykonateľnosť dňa 2.3.2011.

Zo žaloby doručenej na Okresný súd Prešov dňa 27.9.2012 na základe ktorej sa viedlo konanie pod sp. zn. 9C/246/2012 súd zistil, že žalobca uplatňuje nárok voči žalovanej na základe exekučného konania vedeného na Okresnom súde Prešov, proti povinnej O. Č. na základe návrhu súdneho exekútora evidovaného pod Ex 4177/2009. Z obsahu exekučného spisu Okresného súdu Prešov sp. zn. 2Er/1796/2009 súd zistil, že žiadosť o udelenie poverenia na základe exekučného titulu - Rozhodcovského rozsudku bola doručená súdu dňa 23.7.2009. Okresný súd Prešov, uznesením zo dňa 4.3.2011 žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie zamietol. Uznesenie nadobudlo právoplatnosť a vykonateľnosť dňa 3.5.2011. Následne súd uznesením zo dňa 14.3.2013 exekúciu zastavil a náhradu trov exekučného konania účastníkom nepriznal.

Zo žaloby doručenej na Okresný súd Prešov dňa 27.9.2012 na základe ktorej sa viedlo konanie pod sp. zn. 9C/249/2012 súd zistil, že žalobca uplatňuje nárok voči žalovanej na základe exekučného konania vedeného na Okresnom súde Prešov, proti povinnej O. G. na základe návrhu súdneho exekútora evidovaného pod Ex 6160/2009. Z obsahu exekučného spisu Okresného súdu Prešov sp. zn. 38Er/58/2009 súd zistil, že žiadosť o udelenie poverenia na základe exekučného titulu - Rozhodcovského rozsudku bola doručená súdu dňa 27.8.2009. Okresný súd Prešov, uznesením zo dňa 19.1.2011 žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie zamietol. Uznesenie nadobudlo právoplatnosť a vykonateľnosť dňa 1.3.2011. Následne súd uznesením zo dňa 1.6.2011 exekúciu zastavil a náhradu trov exekučného konania účastníkom nepriznal. Toto uznesenie nadobudlo právoplatnosť a vykonateľnosť dňa 24.6.2011.

Zo žaloby doručenej na Okresný súd Prešov dňa 27.9.2012 na základe ktorej sa viedlo konanie pod sp. zn. 9C/250/2012 súd zistil, že žalobca uplatňuje nárok voči žalovanej na základe exekučného konania vedeného na Okresnom súde Prešov, proti povinnej Z. W. na základe návrhu súdneho exekútora evidovaného pod Ex 1404/2011. Z obsahu exekučného spisu Okresného súdu Prešov sp. zn. 2Er/310/2011 súd zistil, že žiadosť o udelenie poverenia na základe exekučného titulu - Rozhodcovského rozsudku bola doručená súdu dňa 15.2.2011. Okresný súd Prešov, uznesením zo dňa 3.3.2011 žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie zamietol. Uznesenie nadobudlo právoplatnosť a vykonateľnosť dňa 1.4.2011. Následne súd uznesením zo dňa 25.5.2011 exekúciu zastavil a náhradu trov exekučného konania účastníkom nepriznal. Toto uznesenie nadobudlo právoplatnosť a vykonateľnosť dňa 18.6.2011.

Zo žaloby doručenej na Okresný súd Prešov dňa 27.9.2012 na základe ktorej sa viedlo konanie pod sp. zn. 9C/251/2012 súd zistil, že žalobca uplatňuje nárok voči žalovanej na základe exekučného konania vedeného na Okresnom súde Prešov, proti povinnej Š. B. na základe návrhu súdneho exekútora evidovaného pod Ex 9034/2010. Z obsahu exekučného spisu Okresného súdu Prešov sp. zn. 17Er/492/2010 súd zistil, že žiadosť o udelenie poverenia na základe exekučného titulu - Rozhodcovského rozsudku bola doručená súdu dňa 13.8.2010. Okresný súd Prešov, uznesením zo dňa 7.3.2011 žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie zamietol. Uznesenie nadobudlo právoplatnosť a vykonateľnosť dňa 3.5.2011. Následne súd uznesením zo dňa 25.11.2013 exekúciu zastavil, zaviazal oprávneného nahradiť súdnemu exekútorovi trovy konania vo výške 21,48 eura do troch dní od právoplatnosti uznesenia a náhradu trov exekučného konania účastníkom nepriznal. Toto uznesenie nadobudlo právoplatnosť dňa 26.2.2014 a vykonateľnosť dňa 2.3.2014.

Zo žaloby doručenej na Okresný súd Prešov dňa 27.9.2012 na základe ktorej sa viedlo konanie pod sp. zn. 9C/318/2012 súd zistil, že žalobca uplatňuje nárok voči žalovanej na základe exekučného konania vedeného na Okresnom súde Prešov, proti povinnej V. N. na základe návrhu súdneho exekútora evidovaného pod Ex 2760/2011. Z obsahu exekučného spisu Okresného súdu Prešov sp. zn. 4Er/369/2011 súd zistil, že žiadosť o udelenie poverenia na základe exekučného titulu - Rozhodcovského rozsudku bola doručená súdu dňa 28.2.2011. Okresný súd Prešov, uznesením zo dňa 9.3.2011 žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie zamietol. Uznesenie nadobudlo právoplatnosť a vykonateľnosť dňa 1.4.2011. Následne súd uznesením zo dňa 30.6.2011 exekúciu zastavil a náhradu trov exekučného konania účastníkom nepriznal. Toto uznesenie nadobudlo právoplatnosť a vykonateľnosť dňa 23.7.2011.

Z obsahu znaleckého posudku znalca doc. JUDr. PhDr. Miroslava Slašťana, Phd. Č. 1/2013 súd zistil, že tento obsahuje právne hodnotenie predmetu sporu.

Z obsahu znaleckého posudku č. 1/2014 Ekonomickej univerzity v Bratislave súd zistil, že týmto znaleckým posudkom boli vyčíslené náklady činnosti žalobcu spojené s neskorým rozhodnutím o vydaní poverenia na vykonanie exekúcie alebo pri neskorom vydaní poverenia na vykonanie exekúcie. Išlo o tieto činnosti - overenie skutočnosti, či súd rozhodol v exekučnej veci, overenie skutočnosti, či súd rozhodol o žiadosti o vydanie poverenia, overenie skutočnosti ako súd rozhodol o žiadosti o udelenie poverenia, urgovanie vydania poverenia, urgencie a spracovanie sťažností na postup súdu, spracovanie reakcie súdu, prípadne vypracovanie nového stanoviska, overovanie bonity klienta, komunikácia s dlžníkom, overovanie prijatia elektronického podania - urgencie/sťažností.

Súd mal preukázané, že závery tohto znaleckého posudku sú pre daný spor nepoužiteľné, pretože žalobca uplatnil majetkovú škodu vo výške náhrady istiny s príslušenstvom, ktorá viac nemôže byť priznaná právoplatným rozhodnutím všeobecného súdu. Teda žalobca v danom prípade nežiadal náhradu materiálnej škody vo výške nákladov spojených s hore uvedenými administratívnymi činnosťami, ale vyčíslil ju vo výške nevyožnenej istiny s príslušenstvom z jednotlivých exekučných konaní.

Vychádzajúc z vykonaného dokazovania súd dospel k záveru, že žalobu bolo potrebné zamietnuť.

Podľa čl. 46 ods. 3 Ústavy Slovenskej republiky, každý má právo na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím súdu, iného štátneho orgánu či orgánu verejnej správy alebo nesprávnym úradným postupom.

Podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky, každý má právo, aby sa jeho vec verejne prerokovala bez zbytočných prietahov a v jeho prítomnosti a aby sa mohol vyjadriť ku všetkým vykonávaným dôkazom. Verejnosť možno vylúčiť len v prípadoch ustanovených zákonom.

Podľa § 3 ods. 1 zákona 514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene niektorých zákonov v znení neskorších predpisov, štát zodpovedá za podmienok ustanovených týmto zákonom za škodu, ktorá bola spôsobená orgánmi verejnej moci, okrem tretej časti toho zákona, pri výkone verejnej moci

- a) nezákonným rozhodnutím,
- b) nezákonným zatknutím, zadržaním alebo iným pozbavením osobnej slobody,
- c) rozhodnutím o treste, o ochrannom opatrení alebo rozhodnutím o väzbe, alebo
- d) nesprávnym úradným postupom.

Podľa § 4 ods. 1 písm. a) zákona 514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene niektorých zákonov v znení neskorších predpisov, vo veci náhrady škody, ktorá bola spôsobená orgánom verejnej moci podľa § 3 ods. 1, koná v mene štátu Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky, ak

1. škoda vznikla v dôsledku rozhodnutia vydaného súdom alebo ak škoda bola spôsobená nesprávnym úradným postupom súdu,
2. škodu spôsobil notár pri výkone verejnej moci,
3. škodu spôsobil súdny exekútor pri výkone exekučnej činnosti vykonávanej z poverenia súdu podľa osobitného predpisu.

Podľa § 9 ods. 1 zákona 514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene niektorých zákonov v znení neskorších predpisov, štát zodpovedá za škodu spôsobenú nesprávnym úradným postupom. Za nesprávny úradný postup sa považuje aj porušenie povinnosti orgánu verejnej moci urobiť úkon alebo vydať rozhodnutie v zákonom ustanovenej lehote, nečinnosť orgánu verejnej moci pri výkone verejnej moci, zbytočné prieťahy v konaní alebo iný nezákonný zásah do práv, právom chránených záujmov fyzických osôb a právnických osôb; za nesprávny úradný postup sa nepovažuje postup alebo výsledok postupu Národnej rady Slovenskej republiky pri výkone jej pôsobnosti podľa čl. 86 písm. a) a d) Ústavy Slovenskej republiky a postup alebo výsledok postupu vlády Slovenskej republiky pri výkone jej pôsobnosti podľa čl. 119 písm. b) Ústavy Slovenskej republiky.

Podľa § 9 ods. 2 zákona 514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene niektorých zákonov v znení neskorších predpisov, pri posudzovaní nesprávneho úradného postupu súdu spočívajúceho v porušení povinnosti urobiť úkon alebo vydať rozhodnutie v zákonom ustanovenej lehote, v nečinnosti pri výkone verejnej moci alebo v zbytočných prieťahoch v konaní možno vychádzať len z výsledkov vybavenia sťažnosti na prieťahy, žiadosti o prešetrenie vybavenia sťažnosti na prieťahy, z právoplatného rozhodnutia vydaného v disciplinárnom konaní, ktorým sa rozhodlo o tom, že sudca sa dopustil disciplinárneho previnenia, ktoré má za následok prieťahy v súdnom konaní, právoplatného rozhodnutia Európskeho súdu pre ľudské práva, ktorým sa rozhodlo, že bolo porušené právo na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov alebo z právoplatného rozhodnutia Ústavného súdu Slovenskej republiky o ústavnej sťažnosti, ktorým Ústavný súd Slovenskej republiky konštatoval, že sa porušilo právo na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov.

Podľa § 9 ods. 4 zákona 514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene niektorých zákonov v znení neskorších predpisov, právo na náhradu škody spôsobenej nesprávnym úradným postupom má ten, komu bola takým postupom spôsobená škoda.

Podľa § 15 ods. 1 zákona 514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene niektorých zákonov v znení neskorších predpisov, nárok na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím, nezákonným zatknutím, zadržaním alebo iným pozbavením osobnej slobody, rozhodnutím o treste, o ochrannom opatrení alebo rozhodnutím o väzbe, ako aj nárok na náhradu škody spôsobenej nesprávnym úradným postupom je potrebné vopred predbežne prerokovať na základe písomnej žiadosti poškodeného o predbežné prerokovanie nároku (ďalej len "žiadosť") s príslušným orgánom podľa § 4 a 11.

Podľa § 16 ods. 4 zákona 514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene niektorých zákonov v znení neskorších predpisov, ak príslušný orgán neuspokojí nárok na náhradu škody alebo uspokojí iba jeho časť do šiestich mesiacov odo dňa prijatia žiadosti alebo ak príslušný orgán písomne oznámi poškodenému, že neuspokojí jeho nárok na náhradu škody, môže sa poškodený domáhať uspokojenia nároku alebo jeho neuspokojenej časti na súde. Pri uplatnení nároku na súde môže poškodený požadovať úhradu len v rozsahu nároku, ktorý bol predbežne prerokovaný, a z titulu, ktorý bol predbežne prerokovaný. Ak súd rozhodnutím o náhrade škody prizná poškodenému aj úrok z omeškania, lehota omeškania začína príslušnému orgánu plynúť najskôr dňom oznámenia, že neuspokojí nárok na náhradu škody, alebo uplynutím šesťmesačnej lehoty na predbežné prerokovania nároku, ak súd neurčí začiatok jej plynutia neskôr.

Podľa § 17 ods. 1 zákona 514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene niektorých zákonov v znení neskorších predpisov, uhrádza sa skutočná škoda a ušlý zisk, ak osobitný predpis neustanovuje inak.

Podľa § 17 ods. 2 zákona 514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene niektorých zákonov v znení neskorších predpisov, v prípade, ak iba samotné konštatovanie porušenia práva nie je dostatočným zadostučinením vzhľadom na ujmu spôsobenú nezákonným rozhodnutím alebo nesprávnym úradným postupom, uhrádza sa aj nemajetková ujma v peniazoch, ak nie je možné uspokojiť ju inak.

Podľa § 17 ods. 3 zákona 514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene niektorých zákonov v znení neskorších predpisov, výška nemajetkovej ujmy v peniazoch podľa odseku 2 sa určuje s prihliadnutím najmä na

- a) osobu poškodeného, jeho doterajší život a prostredie, v ktorom žije a pracuje,
- b) závažnosť vzniknutej ujmy a na okolnosti, za ktorých k nej došlo,
- c) závažnosť následkov, ktoré vznikli poškodenému v súkromnom živote,
- d) závažnosť následkov, ktoré vznikli poškodenému v spoločenskom uplatnení.

Podľa § 19 ods. 1 zákona 514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene niektorých zákonov v znení neskorších predpisov, právo na náhradu škody sa premlčí za tri roky odo dňa, keď sa poškodený dozvedel o škode. Ak je podmienkou uplatnenia práva na náhradu škody zrušenie alebo zmena právoplatného rozhodnutia, plynie premlčacia lehota odo dňa doručenia (oznámenia) rozhodnutia, ktorým bolo zmenené alebo zrušené právoplatné rozhodnutie.

Podľa § 44 ods. 1 zákona 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o znení a doplnení ďalších zákonov v znení neskorších predpisov, exekútor, ktorému bol doručený návrh oprávneného na vykonanie exekúcie, predloží tento návrh spolu s exekučným titulom najneskôr do 15 dní od doručenia alebo odstránenia väd návrhu súdu (§ 45) a požiada ho o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie.

Podľa § 44 ods. 2 zákona 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o znení a doplnení ďalších zákonov v znení neskorších predpisov, súd preskúma žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie, návrh na vykonanie exekúcie a exekučný titul. Ak súd nezistí rozpor žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie alebo návrhu na vykonanie exekúcie alebo exekučného titulu so zákonom, do 15 dní od doručenia žiadosti písomne poverí exekútora, aby vykonal exekúciu, táto lehota neplatí, ak ide o exekučný titul podľa § 41 ods. 2 písm. c) a d). Ak súd zistí rozpor žiadosti alebo návrhu alebo exekučného titulu so zákonom, žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie uznesením zamietne. Proti tomuto uzneseniu je prípustné odvolanie; ak ide o exekučné konanie vykonávané na podklade rozhodnutia vykonateľného podľa § 26 zákona č. 231/1999 Z. z. o štátnej pomoci v znení neskorších predpisov, exekučný titul sa nepreskúma.

Podľa § 41 ods. 2 písm. c) zákona 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o znení a doplnení ďalších zákonov v znení neskorších predpisov, podľa tohto zákona možno vykonať exekúciu aj na podklade notárskych zápisníc, ktoré obsahujú právny záväzok a v ktorých je vyznačená oprávnená osoba a povinná osoba, právny dôvod, predmet a čas plnenia, ak povinná osoba v notárskej zápisnici s vykonateľnosťou súhlasila.

Podľa § 41 ods. 2 písm. d) zákona 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o znení a doplnení ďalších zákonov v znení neskorších predpisov, podľa tohto zákona možno vykonať exekúciu aj na podklade vykonateľných rozhodnutí rozhodcovských súdov a rozhodcovských komisií a zmierov nimi schválených.

Podľa § 44 ods. 8 zákona 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o znení a doplnení ďalších zákonov v znení neskorších predpisov, oprávnený môže kedykoľvek v priebehu exekučného konania aj bez uvedenia dôvodu podať na príslušný okresný súd návrh na zmenu exekútora. Súd rozhodne o zmene exekútora do 30 dní od doručenia návrhu oprávneného na zmenu exekútora.

Podľa § 243 ods. 1 zákona 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o znení a doplnení ďalších zákonov v znení neskorších predpisov, tento zákon sa vzťahuje aj na konania začaté pred dňom účinnosti tohto zákona.

V konaní žalobca uplatnil nárok na náhradu škody spôsobenú nesprávnym úradným postupom súdu spôsobenú tým, že Okresný súd Prešov podľa § 44 ods. 2 Exekučného poriadku v zákonnej lehote nepoveril súdneho exekútora vykonaním exekúcie.

V súvislosti s procesnou námietkou žalovanej o zmätočnosti podania žalobcu podľa názoru súdu podanie žalobcu má náležitosti v zmysle § 42, 79 Občianskeho súdneho poriadku, z petítu žaloby je zrejmy uplatnený nárok žalobcu.

Žalovaná vzniesla vo vyjadrení k žalobe námietku premlčania každého uplatneného nároku.

Pre začiatok plynutia premlčacej doby bol rozhodný dátum 24.3.2009, nakoľko dňa 23.4.2012 boli u žalovanej podané prvé návrhy na predbežné prerokovanie nároku, a teda ak boli žiadosti o udelenie poverenia podané na súde pred dňom 23.4.2009, je potrebné považovať nárok žalobcu za premlčaný.

Súd prihliadol na vznesenú námietku premlčania podľa § 19 ods. 1 zákona 514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene niektorých zákonov v znení neskorších predpisov a dospel k názoru, že právo žalobcu domáhať sa náhrady škody spôsobenej nesprávnym úradným postupom v tomto prípade nie je premlčané, pretože žalobca uplatňuje nároky vyplývajúce z exekučných konaní, s tým, že z týchto spisov vyplýva, že žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie bola doručená súdu po dátume 23.4.2009, a preto v týchto konaniach nárok žalobcu nie je premlčaný.

Podľa § 15a, § 16 ods. 4 zákona 514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene niektorých zákonov v znení neskorších predpisov, podmienkou na uplatnenie nároku na náhradu škody spôsobenej nesprávnym úradným postupom je písomná žiadosť poškodeného o predbežné prerokovanie nároku. Z vyjadrenia žalovanej je zrejmé, že prvé žiadosti o predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody zo strany žalovanej boli žalobcovi doručené 23.4.2012. Žaloby v pôvodných konaniach v tejto veci boli doručené súdu 27.9.2012. Žalobca podal žaloby predčasne, keď nárok na súde uplatnil pred uplynutím šesťmesačnej lehoty na predbežné prerokovanie nároku. Ak príslušný orgán neuspokojí nárok na náhradu škody do 6 mesiacov odo dňa prijatia žiadosti alebo ak príslušný orgán písomne oznámi poškodenému, že neupokojí nárok na náhradu škody, môže sa poškodený domáhať nároku na súde. Ak tak učiní skôr, ide o predčasne podanú žalobu, čo predstavuje samostatný dôvod na zamietnutie žaloby z dôvodu predčasnosti.

V exekučných konaniach, v ktorých malo dôjsť k nesprávnemu úradnému postupu žalobca nepreukázal nesprávny úradný postup spočívajúci v existencii prieťahov v konaní. Otázkou, či v konkrétnom prípade bolo alebo nebolo porušené právo na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov, garantované v čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky je kompetentný preskúmať Ústavný súd. Ustanovenie § 9 ods. 2 zákona 514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene niektorých zákonov v znení neskorších predpisov je účinné od 1.1.2013, avšak i keď žaloby boli vo veci podané v r. 2012 predmetné ustanovenie dopĺňa a vykladá ustanovenie § 9 ods. 1 predmetného zákona, preto je ho možno aplikovať aj pri uplatnenom nároku na náhradu škody spôsobenej nesprávnym úradným postupom pred 1.1.2013. O namietaných prieťahoch v konaní sa nevedelo konanie pred Ústavným súdom Slovenskej republiky, nevedelo sa disciplinárne konanie, nebolo vydané právoplatné rozhodnutie Európskeho súdu pre ľudské práva. Súd v konaní o uplatnenom nároku na náhradu škody nesprávnym úradným postupom nie je oprávnený posudzovať nesprávny úradný postup súdu spočívajúci v porušení povinnosti urobiť úkon alebo vydať rozhodnutie v zákonom ustanovenej lehote.

Súd má za to, že nemožno všeobecne rozhodnutie súdu po zákonom stanovenej lehote posudzovať bez ďalšieho ako nesprávny úradný postup súdu. Osobitne v exekučných konaniach pri posudzovaní návrhov na vykonanie exekúcie na podklade exekučných titulov rozhodcovských rozsudkov a notárskych zápisníc sa javí 15-dňová lehota na vydanie poverenia výraznou prekážkou pre objektívne posúdenie zákonnosti exekúcie.

Podľa § 9 ods. 2 zákona 514/2003 Z.z. (v znení účinnom od 1.1.2013) pri posudzovaní nesprávneho úradného postupu súdu spočívajúceho v porušení povinnosti urobiť úkon alebo vydať rozhodnutie v zákonom ustanovenej lehote, v nečinnosti pri výkone verejnej moci alebo v zbytočných prieťahoch v konaní možno vychádzať len z výsledkov vybavenia sťažnosti na prieťahy, žiadosti o prešetrenie vybavenia sťažnosti na prieťahy, z právoplatného rozhodnutia vydaného v disciplinárnom konaní, ktorým sa rozhodlo o tom, že sudca sa dopustil disciplinárneho previnenia, ktoré má za následok prieťahy v súdnom konaní, právoplatného rozhodnutia Európskeho súdu pre ľudské práva, ktorým sa rozhodlo, že bolo porušené právo na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov alebo z právoplatného rozhodnutia

Ústavného súdu Slovenskej republiky o ústavnej sťažnosti, ktorým Ústavný súd Slovenskej republiky konštatoval, že sa porušilo právo na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov.

Podmienkami priznania nároku na náhradu škody je preukázanie predpokladov vzniku nároku na náhradu škody: existencia nesprávneho úradného postupu, škoda - príčinná súvislosť medzi nesprávnym úradným postupom a vzniknutou škodou. Existenciu nesprávneho úradného postupu žalobca v konaní nepreukázal tak, ako súd vyššie konštatoval.

Žalobcom tvrdená majetková škody nebola nijako preukázaná, pričom na žalobcovi je dôkazná povinnosť. Žalobca svoje tvrdenia o škode v žalobe všeobecne popísané nijako nedokladoval. Určenie výšky škody v žalobe nie je dôkaz o vzniknutej škode. Žalobca síce predložil znalecký posudok, ten sa však netýka uplatňovaného nároku, ale preukazuje náklady na administratívne činnosti, ktoré podľa jeho tvrdení vznikli žalobcovi v dôsledku komunikácie so súdom, účastníkom, exekútorom a podobne. Žalobca však v podanej žalobe škodu vyčíslil ako istinu a príslušenstvo, ktoré už nie je možné v budúcnosti vymáhať. Tu súd poukazuje na skoršie odôvodnenie iných súdov, ktorými bolo vyvrátené tvrdenie žalobcu o nemožnosti domáhať sa svojho nároku pre vec rozhodnutú. Teda súd má za to, že žalobca v danom prípade nepreukázal ani vznik materiálnej škody, ani jej výšku.

Žalobca tiež uplatnil nárok na nemajetkovú ujmu. Tu zjavne opomína, že pri uplatňovaní nároku na náhradu nemajetkovej ujmy je potrebné preukázať, že konštatovanie porušenia právania nie je dostačujúcim zadosťučinením. Uvedené zo žalobného návrhu nevyplýva a z toho dôvodu nie je preukázaný tak vznik nemajetkovej ujmy, ako ani to, že by sa mala poskytovať jej náhrada v peniazoch.

Je potrebné konštatovať, že žalobca nepreukázal žiadnym spôsobom dôvody pre priznanie nemajetkovej ujmy, o ktorú žiadal. Ani jeden z dôvodov pre priznanie nemajetkovej ujmy v peniazoch ničím nepodložil a nepreukázal a preto nemožno akceptovať ako dôvod pre takéto priznanie to, že neskorým ukončením procedúry exekučným súdom mohlo dôjsť k zníženiu úspechu mimosúdnej vymožiteľnosti pohľadávky a príslušenstva, pretože samotná žaloba tieto okolnosti udáva len ako možné riziká bez ich dostatočného podloženia a preukázania. Súd teda podanú žalobcu zamietol aj v časti, v ktorej žalobca žiadal o priznanie nemajetkovej ujmy v peniazoch.

Napokon žaloba nepreukázala ani príčinnú súvislosť medzi prípadným nesprávnym úradným postupom a vzniknutou škodou, keď nepreukázala existenciu atribútov: nesprávny úradný postup a vznik škody.

Z dôvodu nepreukázania základných zákonných podmienok pre priznanie nároku za náhradu škody spôsobenej nesprávnym úradným postupom súd žalobu zamietol.

O trovách konania súd rozhodol podľa § 142 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku, tak, že úspešnej žalovanej náhradu trov konania nepriznal, keď žalovanej trovy konania nevznikli a náhradu trov neuplatnila.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie, ktoré možno podať v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia na Krajský súd v Prešove, prostredníctvom tunajšieho súdu.

Odvolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo podané po uplynutí lehoty preto, že sa odvolateľ spravoval nesprávnym poučením súdu o lehote na podanie odvolania. Ak rozhodnutie neobsahuje poučenie o lehote na podanie odvolania, alebo ak obsahuje nesprávne poučenie o tom, že odvolanie nie je prípustné, možno podať odvolanie do 3 mesiacov od doručenia.

V podanom odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3 OSP) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha (§ 205 ods. 1 OSP).

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie.

Podľa § 251 ods.1 O.s.,p.; Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona.